

ГЛАВА ПРЪВА.

Всѧжашелни белѣжи: распространяване-то на Христіанска-та вѣра по Балкански полуостровъ; учрежданіе-то на Прѣво-Юстинианско-то архиепископство. Унищоженіе-то на христіанство-то и църковна-та наредба на Балкански полуостровъ чрезъ дохожданье-то тамъ на Славено-Блъгаре-шѣ, начало-то на тѣхно-то покрыстванье
Кирилъ и Методій.

Прѣви-тѣ съмени на христово-то ученіе сѫ посъяни по Балкански полуостровъ още отъ сами-тѣ апостоли. Има преданіе, което говори, че свети-тѣ апостоли Андрей и Филиппъ сѫ обиходили и тази страна и сѫ просвѣтили тамъ мозина съсъ Христово-то ученіе. А за св. Павелъ се за достовѣрно знае, че той е основаъ тамъ нѣколко христіански цркви. Освѣнъ посланія-та му къмъ Солуняне-тѣ и Филипписеици-тѣ,¹⁾ въ това на увѣрява и повѣствованіе-то на апостолъ Лука въ 16-та глава на апостолски-тѣ дѣянія²⁾. Самъ Павелъ свидѣтелствова за това въ думи-тѣ си, които намираме въ посланіе-то му къ Римлянімъ³⁾: „Икоже ми отъ Йерусалима и окрестъ „даже до Иллирика исполнити благоуствованіе христово.“ Тѣзи плодотворни

¹⁾ Филипписеици-тѣ сѫ били жители на старіи, знаменити въ исторія-та градъ Филипи. Той се е намиралъ на мястото, гдѣ-то е сега село Филипе (въ Драмска-та областъ).

²⁾ Дѣянія Св. апостолъ гл. 16, ст. 9 — 39 —.

³⁾ Къ Рима. гл. 15. ст. 19. —.